

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

Łódź, dnia 21 stycznia 2021 r.

Poz. 257

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PNIK-I.4131.977.2020 WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 30 grudnia 2020 r.

Rada Gminy Zduńska Wola

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 i 1378), w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293, 471, 782, 1086 i 1378)

stwierdzam nieważność:

uchwały Nr XXVI/194/2020 Rady Gminy Zduńska Wola z dnia 26 listopada 2020 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w miejscowości Mostki gmina Zduńska Wola, w całości.

Uzasadnienie

W dniu 26 listopada 2020 r. Rada Gminy Zduńska Wola podjęła przedmiotową uchwałę, a o prowadzonym postępowaniu organ gminy został powiadomiony zawiadomieniem o wszczęciu postępowania z dnia 23 grudnia 2020 r. W wyniku wszczętego postępowania nadzorczego, Przewodniczący Rady Gminy przyjął wszystkie zastrzeżenia i wniósł o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały.

Zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, podstawą do stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w całości lub części jest istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie. Zasady sporządzania aktu planistycznego dotyczą problematyki merytorycznej związanej ze sporządzeniem aktu planistycznego, a więc zawartości aktu planistycznego (część tekstowa i graficzna, inne załączniki), a także standardów dokumentacji planistycznej. Z kolei tryb uchwalania planu, określony w art. 17 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, odnosi się do kolejno podejmowanych czynności planistycznych określonych przepisami ustawy, gwarantujących możliwość udziału zainteresowanych podmiotów w procesie planowania przestrzennego.

Dokonując oceny legalności przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdził, że została ona wydana z istotnym naruszeniem zasad oraz trybu sporządzania aktu planistycznego.

Przede wszystkim stwierdzono, że narusza ona ustalenia obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Zduńska Wola, przyjętego uchwałą Nr XXIV/178/2020 Rady Gminy Zduńska Wola z dnia 27 sierpnia 2020 r.

Wiążący charakter Studium wynika z przepisu art. 9 ust. 4 o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w brzmieniu: „Ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych”, ale również z przepisu art. 15 ust. 1 ww. ustawy, w brzmieniu: „Wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami studium oraz przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem”, jak również art. 20 ust. 1 ww. ustawy, w myśl którego plan miejscowy uchwała rada gminy po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń Studium.

Szczególny charakter Studium i jego znaczenie w procesie planistycznym podkreśla ustawodawca także w art. 27 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, stanowiąc, iż zmiana studium następuje w takim trybie, w jakim jest ono uchwalane.

W analizowanej sprawie, organ nadzoru stwierdził, że dopuszczenie w § 8 pkt 2 lit. a przedmiotowej uchwały (południowa części terenu o symbolu C.1PU) lokalizacji ogniw fotowoltaicznych do wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych o mocy przekraczającej 100 kW, stanowi naruszenie ustaleń obowiązującego Studium, gdyż teren ten w obowiązującym Studium gminy wskazany jest jako teren do zalesienia. Również ogólne ustalenia planu miejscowego określone w § 18 pkt 5 lit. c i pkt 7 lit. b uchwały, dopuszczające zaopatrzenie w energię elektryczną oraz zaopatrzenie w ciepło i ciepłą wodę użytkową w oparciu o energię odnawialną o mocy przekraczającej 100 kW, nie są prawidłowe w zakresie badania relacji planu miejscowego ze Studium. Ani ustalenia tekstowe Studium dla terenu wskazanego do zalesień, ani załącznik graficzny - „Kierunki polityki przestrzennej” - teren nie jest pokryty szrafem wskazującym obszary z możliwością lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 110 kW wraz ze strefami ochronnymi (ogniwa fotowoltaiczne) - nie wskazują na możliwość lokalizacji tych urządzeń w południowej części terenu C.1PU. Podstawę stwierdzenia, czy plan miejscowy narusza, czy nie narusza ustalenia Studium, stanowią łącznie część tekstowa oraz część graficzna planu miejscowego i Studium. Organy gminy nie dysponują pełną swobodą przy uchwalaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, bowiem są one związane ustaleniami Studium. Brak również podstaw prawnych do przyjęcia, iż organy gminy mogą swobodnie decydować, które z ustaleń Studium są dla nich wiążące, które zaś można stosować w sposób dowolny. Wobec powyższego, organ nadzoru uznał, że nastąpiło istotne naruszenie zasad w tym zakresie, poprzez naruszenie art. 20 ust. 1, art. 15 ust. 1 oraz art. 9 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Poglądy zbieżne ze stanowiskiem organu nadzoru podzielił m.in. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 2 października 2014 r. sygn., akt II OSK 1599/14, wyroku z 12 lutego 2013 r., sygn. akt II OSK 2460/12, czy wyroku z 5 lipca 2017 r., sygn. akt II OSK 1251/17.

Kolejny zarzut dotyczy braku wskazania na rysunku planu oraz w tekście przedmiotowej uchwały, strefy ochronnej od napowietrznej linii elektroenergetycznej, która została poprowadzona w północnej części terenu o symbolu C.1PU. W związku z tym, nie określono także ograniczeń w zagospodarowaniu tego terenu. Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 9 i 10 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w planie miejscowym określa się obowiązkowo szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy, jak również zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. W przedmiotowej sprawie powinny to być ograniczenia w użytkowaniu terenów położonych w strefie do linii energetycznej. Obowiązek zamieszczenia warunków zagospodarowania terenów i ograniczeń w ich użytkowaniu musi być przestrzegany przez stosowny zapis w planie miejscowym.

Wyznaczenie strefy ochronnej w pasie przylegającym do urządzenia przesyłowego podyktowane jest koniecznością ochrony ludzi i mienia przed negatywnymi skutkami oddziaływania tych urządzeń, przed skutkami awarii linii energetycznej, jak również niebezpieczeństwami związanymi z pracą urządzeń elektrycznych w tej strefie. Strefa ochronna jest zazwyczaj pasem wyłączonym z jakiegokolwiek użytku, na obszarze którego niemożliwa jest jakakolwiek zabudowa, albo też możliwe jest jego użytkowanie w określonej, ale zazwyczaj ograniczonej formie. W związku z tym plan miejscowy winien zawierać regulacje w zakresie stref ochronnych, określenia ich szerokości oraz ewentualnych ograniczeń w użytkowaniu terenu. Ograniczenie w ten sposób uprawnień właścicielskich, choć sprowadzone do niezbędnego minimum, służyłoby realizacji interesu publicznego w postaci zapewnienia bezpieczeństwa ludzi i mienia oraz dostępu - na wypadek awarii, remontu, modernizacji - do sieci energetycznej. Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie między innymi w wyroku WSA w Łodzi z 22 lutego 2018 r., sygn. akt IISA/Łd77/18.

Zgodnie z art. 17 pkt 6 lit a tiret drugie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, organ planistyczny po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego, występuje o opinię o projekcie planu miejscowego do wójtów, burmistrzów gmin albo prezydentów miast, graniczących z obszarem objętym planem, w zakresie rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym. W dokumentacji prac planistycznych brak wystąpienia o opinię o projekcie planu do Burmistrza Gminy i Miasta Szadek, co stanowi naruszenie ww. przepisu prawa. Nie uzupełniono dokumentacji planistycznej o wymagany dokument także po wszczęciu postępowania nadzorczego.

W wyniku wszczętego postępowania nadzorczego, nie uprawdopodobniono także wystąpienia o opinię o projekcie planu do Marszałka Województwa Łódzkiego, jako organu administracji geologicznej w zakresie udokumentowanych złóż kopalin i wód podziemnych.

Do przedmiotowej uchwały nie dołączono także załącznika w postaci danych przestrzennych, o którym mowa w art. 67a ust. 5 w związku z art. 67a ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Przepisy rozdziału 5a - Zbiory danych przestrzennych - zostały dodane na podstawie art. 5 ustawy z 16 kwietnia 2020 r. o zmianie ustawy - prawo geodezyjne i kartograficzne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r. poz. 782) i obowiązują od 31 października 2020 r. Jednocześnie brak jest przepisów przejściowych. Mając na uwadze, że przedmiotowa uchwała została przyjęta przez Radę Gminy Zduńska Wola w dniu 26 listopada 2020 r., czyli już w czasie obowiązywania ww. przepisów, powinna ona zawierać ww. załącznik dotyczący danych przestrzennych.

Z tych też względów, wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego stało się konieczne i należało orzec, jak w sentencji.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może zostać zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135) za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

Wojewoda Łódzki

Tobiasz Bocheński

Do wiadomości:

Wójt Gminy Zduńska Wola